

21 Korzeń wszelkiego zła

– co Biblia mówi
o pieniądzach

Kiedy przeczytasz tę ulotkę, będziesz znać odpowiedzi na te pytania:

1. Co jest korzeniem wszelkiego zła?
2. Jakie jest doczesne podejście do pieniędzy?
3. Jakie powinno być podejście do pieniędzy chrześcijanina?

1. Pieniądze mogą być czymś dobrym lub złym

„Pieniądz to źródło wszelkiego zła” – wielu ludzi sądzi, że tego uczy Biblia. Ale mylą się! Sprawdź 1 List do Tymoteusza 6,10. Jest tam mowa o tym, że „korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy” (BW). Jezus powiedział nam coś podobnego: „troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają Słowo” (Ewangelia Mateusza 13,22).

Pieniądze same w sobie nie są czymś złym. Współczesne życie byłoby bez nich niemoż-

liwe. Pieniędźmi płacimy przecież za pożywienie i mieszkanie, za ubrania i wykształcenie. Pieniądze mogą pomagać chorym i wspierać osoby starsze. Pieniądze mogą jednak czynić wiele złych rzeczy. Mogą dać jakieś osobie władzę nad innymi, czyniąc ją wyniosłą i okrutną. Pieniądz może stać się strasznym panem, sprawiającym, że ludzie będą niezadowoleni z tego, co mają i żądni pochwycenia coraz więcej nietrwałych skarbów tego świata. Pieniądze stają się wielkim złem, kiedy są używane niewłaściwie.

2. Doczesne podejście do pieniędzy

Osoba tkwiąca w świecie doczesnym ma jeden cel, zdobyć jak najwięcej pieniędzy i rzeczy, które za pieniądze można kupić, w możliwie najszybszy i najłatwiejszy sposób. To nieustanne pożądanie pieniędzy i rzeczy doczesnych Jezus nazywa „chciwością” – które to słowo oznacza „pragnienie zdobywania więcej”. Hazard, zakłady pieniężne, loterie, unikanie podatku dochodowego, wydawanie za mało reszty, pracownicy oszukujący pracodawców i kradzież – wszystko to są przykłady chciwości. Te złe rzeczy są bardzo powszechne, ponieważ osoby nie nawrócone, mężczyźni i kobiety, są z natury samolubne.

Osoba, która chce być bogobojna i zadowolona, będzie się opierała temu pożądaniu rzeczy doczesnych. Jezus powiedział: „Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opływa we wszystko, życie jego nie jest zależne od jego mienia” (Ewangelia Łukasza 12,15). Jest wielu ludzi, którzy posiadają wspaniałe domy, samochody i wiele innych atrakcyjnych rzeczy, a jednak są wewnętrznie chorzy i pozba-

wieni tej prawdziwej radości i zadowolenia, które są, jak powiada Paweł, „wielkim zyskiem” (1 List do Tymoteusza 6,6). Paweł mówi też, że chciwość to bałwochwalstwo (List do Kolosan 3,5). Idzie mu o to, że człowiek tkwiący w świecie czyni sobie boga z rzeczy, które posiada albo chce posiadać, i zapomina o jedynym prawdziwym Bogu.

3. Duma

Pieniądze często są używane – albo raczej nadużywane – przez ludzi, którzy chcą imponować innym swoją ważnością. To jest niebezpieczna postać dumy. Niektórzy ludzie wydają dużo więcej niż powinni wydawać (więcej niż ich na to stać) na rzeczy, którymi chcą się popisywać. Popadają w poważne długi, ponieważ nie potrafią się zadowolić prostszymi, skromniejszymi rzeczami, na które ich stać. Nigdy nie są więc w stanie pomagać swoimi pieniędzmi innym. Tylko po to, by się popisać, tacy ludzie „wpadają w pokusę i w zasadzkę oraz w liczne nierozumne i szkodliwe pożądanja. One to pogrążają ludzi w zgubę i zatrącenie” (1 List do Tymoteusza 6,9).

4. Chrześcijańska postawa wobec pieniędzy

Pieniądze będące w posiadaniu chrześcijanina powinny być wynikiem uczciwej pracy. Biblia nie ma ani jednego dobrego słowa dla mężczyzn i kobiet, którzy usiłują żyć na koszt innych ludzi lub Kościoła, kiedy sami potrafią zatroszczyć się o siebie. „Kto nie chce pracować, niech też nie je!” (2 List do Tesaloniczan 3,10). Paweł pisze bardzo surowo do osoby, która jest próżna i wścibska. Ktoś taki musi nauczyć się czegoś:

„niech pracuje uczciwie własnymi rękami, by miał z czego udzielać potrzebującemu” (List do Efezjan 4,28). Życie Pawła jest także świadectwem przeciwko tym, którzy żyją z innych w imię religii. Chociaż był apostołem, ciężko pracował rękami jako budowniczy namiotów, tak aby nie stać się ciężarem dla tych, którym głosił słowo.

Pieniądze powinny w pierwszym rzędzie służyć do zapewnienia jedzenia i innych rzeczy niezbędnych dla rodziny, a w razie konieczności na kształcenie dzieci, a nie na luksusy. Niektóre dzieci muszą chodzić głodne, bo ich ojciec wydaje za dużo na alkohol i tytoń albo dlatego, że ich matka wydaje pieniądze na drogie ubrania i fryzury. Tacy ludzie grzeszą przeciwko Bogu.

5. Dawanie Bogu

Żydzi w czasach starotestamentowych oddawali dziesiątą część swojego dochodu na służbę w świątyni. Był to rodzaj podatku dochodowego, aby opłacić wynagrodzenie nauczycieli, sędziów i innych koniecznych osób. Ale pobożni Żydzi chętnie oferowali ponadto jeszcze „dobrowolne ofiary”, kiedy szli oddawać cześć. „Nie ukaże się przed obliczem Pana z próżnymi rękami. A dar każdego będzie zależny od błogosławieństwa Pana, Boga twego, jakim cię obdarzy” (Księga Powtórzonego Prawa 16,16-17).

Ta dobrowolna ofiara jest stawiana za wzór dla chrześcijan. Paweł namawia każdego wierzącego, żeby odkładał coś na służbę Bogu, „zbierając, co z dobrośliwości Bożej będzie mógł” (1 List do Koryntian 16,2 BB). Pierwszego dnia tygodnia członkowie eklezji [kościół] spotykali się razem na „łamanie

chleba” (Dzieje Apostolskie 20,7). Wtedy właśnie zbierano te ofiary. Stanowiło to bardzo ważną część nabożeństwa komunijnego. Dawanie w ten sposób to tylko bardzo mały sposób wyrażania przez nas podziękowania Bogu za Jego wielki dar przebaczenia i zbawienia przez Chrystusa. Wspólnota nie może pracować bez funduszy, ale zawsze powinny to być dobrowolne ofiary, a nie przymusowe wpłaty. Powinny być z chęcią dawane przez członków, a nie wypraszone od tych, którzy członkami nie są.

6. Wierność

Prawdziwy chrześcijanin musi być absolutnie wierny i godny zaufania w sprawach dotyczących pieniędzy. Tylko takim ludziom Jezus powierzy „prawdziwe dobro”, czyli życie wieczne w królestwie Bożym (Ewangelia Łukasza 16,11). Jeżeli komuś należna jest zapłata, to prawdziwy uczeń dokona tej zapłaty niezwłocznie, a nie będzie wygodnie „zapominał”. W odniesieniu do długów ideałem jest: „Nikomui nie bądźcie nic dłużni” (List do Rzymian 13,8). Chrześcijanin będzie pamiętał, że zaniedbanie w spłaceniu tego, co jest dłużny (chyba, że będzie to niemożliwe z powodu skrajnego ubóstwa) jest uważane przez Boga za rabunek. Służący lub pracownik nie może „przywłaszczać” rzeczy swojego pracodawcy – czyli zabierać ich na własny użytek bez pozwolenia (List do Tytusa 2,10). Często właśnie przez właściwe podejście do pieniędzy, zarówno naszych własnych jak i innych ludzi, pokazujemy, jak naprawdę wierni jesteśmy Chrystusowi. To właśnie niewłaściwe potraktowanie pieniędzy doprowadziło do

upadku Ananiasza i Safiry (Dzieje Apostolskie 5,1-11).

7. Wspaniały przykład

Kiedy Pan Jezus chciał pokazać nam najznakomitszy przykład, jak wykorzystać pieniądze na chwałę Bożą, to kogo wybrał? Milionera wydającego ogromne sumy na szkoły, szpitale i biblioteki? Nie, biedną wdowę, która dała 2 małe pieniądze jako dobrowolną ofiarę: tak małą, a jakże jednak wielką – większą niż wszystkie inne ofiary, bo to było wszystko, co miała.

Jest ona dla nas wielkim przykładem kogoś, kto ma właściwe priorytety w życiu. Ona wiedziała, że służba Bogu jest dalece ważniejsza niż doczesne bogactwo.

Chętnie udzielimy dalszych informacji na temat naszej wspólnoty i naszej wiary. Prosimy o kontakt:

www.prawdybiblijne.com

Wszystkie cytaty biblijne pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wyd. IV, 1989, chyba że zaznaczono inaczej (BB: Biblia Brzeska, 1563; BW: Biblia Warszawska, 1975).